

DÉLMAGYARORSZÁG

A Magyar Nemzeti Függetlenségi Front Lapja

Szerkesztőbizottság:

Balogh István dr.
Független Kisgazdapárt

Erdei Ferenc
Nemzeti Parasztpárt

Révai József
Magyar Kommunista Párt

Megindult a posta

Tegnap adta a hírt a postahivatal, hogy megindult a helyi postaforgalom és ma azt közölte már, hogy a kisvasút mentén a tanyák között is működik a posta. A legszembetűnőbb jele ez annak, hogy az élet kezd megindulni. De más jelek is vannak, amelyek biztatnak és reményeltetnek. Negyedik napja már, hogy megjelenik az újság és a nép nincs kiszolgáltatva a felelőtlen álhírek rémítgetéseinek. Kezdenek járni a vonatok is már és a termelőmunka minden bajon és akadályon keresztül mégis csak folyik földjeinken és üzeinkben. A politikai élet is kezd megpezdülni sorainkban s a Kommunista Párt mellett a Nemzeti Parasztpárt és Kisgazdapárt szervezkedése is megindult.

Lehet tehát élni és mozogni s népünk nem esett el annyira, hogy ne tudna fölkelni egy új életnek az elkezdésére. S hogy az élet látható jelei így feltűnedeznek, abban két tényező működik közre.

Az orosz katonai parancsnokságok nemcsak nem akadályozzák főlepülésünk elkezdődését, hanem éppen minden rendelkezésükre álló módon segítik. A náci aljas hazudozása most már mindenki előtt lelepleződik. Azt ordították tele szájjal, hogy a szovjet hadsereg elhurcolja a népet, felgyűjtja a városokat és falvakat, guzba köti azt az életet is, amit megmeghagy a romok közt. Most itt van mindenki előtt a valóság. Most már mindenki láthatja: életet, építő munkát és felszabadulást tesz lehetővé az orosz hadsereg és rajtuk áll, hogy mennyire tudunk és akarunk élni ezekkel a lehetőségekkel.

Mint az eddigi néhány jel mutatja, akarunk is, tudunk is élni a felszabadulás lehetőségeivel és már elkezdjük néhány nyomon a munkát. De azt is be kell vallanunk, hogy nagyon kevés, a lehetőségesnél sokkal kevesebb az, amit eddig csináltunk.

Népünket olyan rettenetes tehetetlenségbe, passzivitásba és öntudatlanságba taszították a reakció évtizedei és a náciizmus éve, hogy szinte már a reménytelen dermedtségbe és életképtelenségbe zuhantunk alá. Minden bátorságot, kezdeményező erőt, helytálló önbizalmat és világos tudatot kiolt a magyar népből az elmúlt gyilkos korszak, hogy zavartalanul tartsa a kezét és népellenes uralmát. A pusztítás rettenetes, amit előidézett a népben s már-már ugylátszott, hogy minden mozdulásra képtelenek vagyunk.

Ez a néhány jel most minden bizalmunk. Mégis talpra áll talán a nép s össze tudja ugy szedni magát, hogy újabb és újabb téglákkal építi meg a szabad, népi Magyarországot. A néhány eddigi téglát még éppen csak a vízszintes élet első eszmélését mutatja, végeláthatatlan sok munká-

Budapest Népe! Magyar Honvédek!

Elhangzott a Kormányzói szózat és Vörös vezérkari főnök kiáltványa, amellyel Hozzátok fordult. Szeged népe aggódva várja, mikor tesztek eleget a törvényes, alkotmányos parancsnak. Ha nem követitek: Budapest, Magyarország szíve és kincsháza és Ti Honvédek a végső pusztulás előtt álltok. Atérezve a történelmi órát, az ország második városa szól Hozzátok, hogy feltárja előttetek az igazságot.

Mi hat hete élünk a Vörös hadsereg megszállása alatt: tehát mi vagyunk illetékesek bizonyosságot tenni az igazságról. Az igazság pedig ez: Szeged népe szokásai, törvényei és emberi jogai tekintetében teljes cselekvési szabadságot élvez; templomaink, iskoláink, kulturintézményeink nyitva; közigazgatásunk, bíróságaink a magyar törvények értelmében és szellemében zavartalanul működnek; senkit bántódás nem ért, aki a helyén maradt. Ezt annál is inkább el kell mondanunk, mert Hitlerék és csatlósai propagandája gyermekeket elhurcolásáról, tömegmészárlásról és egyéb terrorcselekményekről szól, ezzel akarván becsületes magyar lelkeket megmélyíteni. Benneteket továbbá Ellenállásra tüzeni és a magyar vér hullásával becsületes és törvénytelen uralmuk meghosszabbítását elérni.

Mindezek bizonyosságul állion itt a szegedi Keresztény egyházak hiteles nyilatkozata: »Nyilatkozat. A magunk részéről kijelentjük, hogy az orosz hadsereg a vallás szabad gyakorlásában senkit sem akadályoz, sőt bennünket arra hívott fel, hogy az Istentiszteletet az eddigi rend szerint tartsuk és folytassuk. Senkit lelkészi mivolta miatt bántódás nem ért. Felekezeti iskoláinkban a tanítás éppúgy megkezdődött, mint a többi iskolákban. Kormányzó Urunk október 15-iki rádiószózatában megadott irányítást mi is az ország érdekében valóan tartjuk. Szeged, 1944. évi november hó 2. Dr. Halász Pál s. k. kanonok, szegedi esperes-plébános, Bakó László s. k. ref. lelkész, Benkőczy Dániel s. k. ev. lelkész.»

Létezik az egész magyarságnak, hogy Budapest ne váljék romhalmazzá és ne legyen a német imperializmus áldozata. Ennek egyetlen eszköze, hogy Budapest népe és Ti, Magyar Honvédek, minden eszközzel akadályozzátok meg a szomorú sors beteljesülését és haladéktalanul forduljatok a hitleri hordák ellen, amelyek Sztálingrádtól, a Kaukázustól a Kárpátokon át egész Budapest kapujáig önmagukat sem tudták megvédeni, mert nekik Budapest védelmük szempontjából nem jelent többet, mint Kiev, Charkov, vagy más orosz város, amelyeket utjukban tönkretettek. Most pedig magyar vér és magyar városok pusztulása árán akarják saját végzetük beteljesedését kitolni.

Ha nem akarjátok, hogy beteljesüljön Kossuthi szózata: »Magyarország sirját a német barátság fogja megásni, akkor mindenki maradjon a helyén és találatok egymásra Munkások, Polgárok, Honvédek. Itt az utolsó óra: cselekedjétek! Ragadjatok meg minden eszközt, hogy Budapest sem német erőddé, sem pedig romhalmazzá ne váljék!

Szeged, 1944. évi november hó 21-én

Dr. Balogh István plébános. Dr. Valentiny Ágoston polgármester. Dr. Hermann Egyed egyetemi tanár, dékán. Dr. Mester János egyetemi tanár. Dr. Baranyi János zongoraművész, a Városi Színház igazgatója. Csonka Mihály gimnáziumi igazgató. Dr. Kovács Ödön egyet. rk. tanár. Dr. Török Gábor gyermekkorhízi főorvos. Benkőczy Dániel ev. lelkész. Kollár Pál Szeged városi zeneiskola igazgatója. Dr. Zápori Dezső klinikai orvos. Dr. Inze Gyula egyet. m. tanár. Dr. Lukács Géza ügyvéd. Dr. Meeser József kir. ügyész. Dr. Petráhó Molnár István törvényszéki tanácselnök. Dr. Viola György orvosi szakszervezet elnöke. Orley Zoltán ny. áll. alezredes. Lippó Gyula gyáros. Lippai Imre fűrészgáros. Dobos László, az állami leánygimn. mb. igazgatója. Dr. Purjesz Béla egyet. tanár. Komócsin Mihály szakszerv. titkár. Wagner Ferenc kereskedő. Dénes Leó frakció elnök. Lakó Antal pártvezető.

ra, erőfeszítésre és kezdeményezésre van még szükség, hogy valóban az újjáépülés és az életrekelés áramát érezzük. Mi mindenek között hiszünk ebben az életrekelésben, de most, hogy néhány jelt is látunk már, még biztosabban vagyunk a bekövetkezésében.

Moszkvai lap cikke Magyarországról politikájáról

Moszkva, november 22. A »Háború és Munkások« című moszkvai lap nagyon figyelemre méltó cikket közöl Magyarországról politikájáról. Magyarországon — írja a cikk — nem sokkal az első világháború után ultrareakciós eszméket vetettek be. Ezzel párhuzamosan meghonosodott a faji ideológia, amely hasonló a hitlerizmushoz. A magyar politikusok előszeretettel hangoztatják, hogy Magyarország a fasizmus bölcsője s lakosság széles rétegeit egyre jobban mélyezte meg a feros eszme, mely szerint a magyar faj felsőbbrendű a körülötte élő népekénél s a magyar nép rendeltetése irányítani illetve vezetőserepet vinni a dunamédeneci országok között.

Magyarország kormányköreinek az utóbbi hónapokban lehetetlen volt fel nem ismerni, hogy Németország elvesztette a háborút. A várakozás álláspontjára helyezkedtek: azt hitték, hogy később kedvezőbb békefeltételeket tudnak elérni s így sikerül majd megtartani azokat a területeket, melyeket a németek segítségével szereztek. Azt hitték, hogy a német védelem megakadályozza az orosz betörést a Kárpátokba. Magyar körök azt is remélték, hogy Magyarország nem esik az orosz csapatok útjába, hanem dél felől megkerülve egyesülnek Titóval és kijutnak a fengerhez. Ez a remény meghiusult. Azokat, akik a kivárárs jelszavával Hitler oldalán folytatták a harcot, súlyos csapás érte. A Vatikán lapja egyik szeptemberi számában írta: »A mostani magyar rendszer mindig kevés öszinte nyilatkozatot tett a német hűség mellett, kész lenne Alexander tábornokhoz csatlakozni, ha a Balkánon megjelenik.«

A legutolsó magyar miniszterelnök: Lakatos hangsúlyozta, hogy Magyarország a nyugalot védi kelettel szemben. A magyarok abban reménykedtek, hogy belopakodhatnak a szövetségesek közti vélt ellentét réseibe. Október elején elhatározták ez a Kormány, hogy megszervezi a nemzetőrséget, de nem a németek kiűzésére, hanem a helyi partizánok és ellenséges ejtőernyősök ellen.

Csak a szovjet csapatok dunamédeneci nagy győzelmei jótörtélték ki végre valahára Magyarországról kormányköreit. Most kezdték megérteni, hogy Magyarországnak nincs más választása, mint hogy a németek ellen fordul; de eleve sikertelenség kísérte munkájukat, oly bizonytalanul nyúltak a kéréshez.

Budapestben a Gestapo rovimultu csapatait helyezték el. Az irányítást pedig Szálasi Ferenc, 1936 óta Himmler fizetett bére, vette kezébe. Még az Imre táborában lévő fasiszták is sokat